



Liturgie Pinkstermorgen Emmen, 15 mei 2016 *Thema: de Pinksterdag vervuld*

Vooraf na de afkondiging van het overlijden van zr Petersen zingen: **Psalm 27:7**

1. Votum

2. Zegengroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

3. Zingen: **Psalm 67:1,2**

4. Gebed

5. Het Pinksterevangelie: **Handelingen 2:1-21** (*gelezen door...*)

6. Kwartet zingt: **NLB 691**

7. Kindermoment

8. Zingen: **Gezang 105:1-9** in wisselzang¹ (vers 1 geleerd door de kinderen)

9. Schriftlezing: **Leviticus 23:15-21** (*gelezen door...*)

10. Preek

11. Amenlied: **Gezang 103:1-9** (vers 1,2,5,6 door kwartet)

12. Dankzegging, gebed, voorbede

13. Wil van God

14. Zingen: **Opwekking 553** (*m.m.v. muziekgroep*)

15. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*).

Tijdens collecte zingt muziekgroep **De wind steekt op (Sela)** (tekst beamen)

16. Slotzang: **Gezang 102a: 4,5**

17. Zegen. *De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.*

1 1 allen, 2 m, 3 v, 4 m, 5 v, 6 v, 7 m, 8 allen, 9 allen

Kindermoment: knikkers tellen...

Zien jullie wat ik hier heb? Wat zou dat zijn? (glazen pot met 50 knikkers)

Wie vindt knikkers/knikkeren leuk? [dia1]

Waarom doe je wel 's knikkers in een pot?

Mijn moeder deed het vroeger wel 's voordat ik jarig was – als je kind bent wil je graag jarig zijn, en dan kun je haast niet wachten, en dan mocht ik elke dag een knikker uit de pot halen – zo tel je de dagen af naar je verjaardag.

Wie vindt het leuk om [dia2] feest te vieren? En waarom?

In de kerk vieren we ook feest – welke feesten kun je noemen?

(alle [dia3-10] kerkelijke feesten bij langs gaan inclusief betekenis)

Vandaag: [dia11] Pinksterfeest – wat betekent dat? Wat vieren we dan?

(ingaan op de [dia12] Heilige Geest en wat Hij doet)

Gods volk vierde vroeger ook heel vaak feest (en vaak een paar dagen lang!)

Wie kan een feest van Israël noemen?

Sommige feesten van Israël verwijzen naar feesten van ons nu – welke?

Weet je ook welk feest Israël viert dat met ons Pinksterfeest te maken heeft?

Dat is het [dia13] Wekenfeest – *Sjavoeot* (daar gaat het straks in de preek ook over).

Weet je wat grappig is? Dan tellen ze niet *af* (knikkers uit de pot) maar tellen ze *bij* (knikkers in de pot), net zo lang tot er vijftig knikkers zijn.

Dat doen ze vanaf de dag na Pesach – ons Paasfeest zou je kunnen zeggen.

Elke dag erna tellen ze bij – 1,2,3 – 10, 20, 30 – 48, 49, en ja: eindelijk: 50!

Dan is er weer feest: *Sjavoeot*! Wekenfeest!

Zingen: **Gezang 105:1-9 in wisselzang** (vers 1 geleerd door de kids op school)

Bijbellezen: **Leviticus 23:15-22**

Preek

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

De Joodse kalender zit bijzonder in elkaar.

Daar is zeer goed over nagedacht – door de Schepper, door JHWH, de God van Abraham, Isaak en Israël! (Jammer dat we als kerk ervan zijn afgestapt...)

Het zit vol symboliek.

Alles van [dia15] Pesach (daar hebben we het al regelmatig over gehad) wijst zo precies en prachtig op Jezus Messias – het Lam van God dat de zonden van de wereld wegneemt.

Nu wil ik focussen op het Wekenfeest – het Joodse *Sjavoeot* (betekent: weken).

Veel minder bekend, maar ook zo prachtig vol symboliek. (Overigens ons woord Pinksteren komt van het Griekse *pentecosta*, dat vijftigste betekent).

Je leest er makkelijk overheen, zeker in de NBV, dat eerste vers van Handelingen 2:[dia16] *Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak...*

Er staat:[dia17] *Toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd...* (HSV)

Vervuld werd... – vol spanning en verwachting waren de dagen na Pesach bijgeteld.

Tot de vijftigste dag zou aanbreken.

Zoals in Leviticus 23 is bepaald:[dia18] *U moet dan vanaf de dag na de sabbat gaan tellen vanaf de dag dat u de schoof van het beweegoffer gebracht hebt. Zeven volle weken (sabbatten) zullen het zijn...* (HSV)

Dat tellen wordt de [dia19] *omer-telling* genoemd.

Omer is een bepaalde maat (ook wel garf, schoof, een bundel korenhalmen).

Het is de maat waarmee de Israëlieten tijdens de woestijnreis tussen Egypte en het beloofde land de dagelijkse hoeveelheid manna moesten afmeten, ongeveer 1500 gram (Exodus 16:16).

Al heel lang zeggen ze nu in de Joodse Synagoge op de tweede avond na Pesach: „vandaag is het één dag van de omer". En de volgende dag: „vandaag is het twee dagen van de omer." Enz...

Net als die knikkers in of uit de pot: uitkijken naar de vijftigste dag.

En dan is het eindelijk zover: de dag is vervuld!

Nog zo'n mooi detail: het tellen begint [dia20] *op de dag na de sabbat van Pesach...*

Weet je welke dag dat is? De zondag! [dia21]

En in Handelingen 2 gaat het dan om *de zondag waarop onze Heer uit het graf is opgestaan!*

En niet op een sabbat, maar *op de dag na de sabbat* is de Pinksterdag vervuld, is het de dag dat de belofte waargemaakt wordt, en de Geest wordt uitgestort.

Is het een wonder dat de volgelingen van Christus juist de zondag, de dag van de opstanding, de dag van de Heer hebben gekozen om samen te komen en hun Heer te gedenken?!

En wat gebeurde er op die eerste dag na de sabbat van Pesach?[dia22]

Dan werd *de schoof van het beweegoffer* gebracht, uitgebeeld in twee broden.

Herinnering aan de eerstelingen, de 10e plaag in Egypte, toen alle oudste zonen van de Egyptenaren getroffen werden door de verderfengel en stierven.

En de Joden dankbaar gedachten dat hun eerstelingen, hun oudste zonen werden gespaard.

In Deuteronomium 16:9v lees je dat het een vrolijk en dankbaar feest is – *zo uitbundig als uw vrijwillige gaven het toelaten, naar de mate waarin de HERE uw God u zegent.*

Daarom werd dat beweegoffer gebracht – de eerstelingen werden aan de HERE gewijd.

Niet toevallig is juist op de dag na de sabbat van Pesach Jezus als eersteling opgewekt uit de dood.

Sjavoet is een [dia23] oogstfeest. Het begin van de oogst werd gevierd op Pesach.

Dan werd ook het eerste van de oogst aan de HERE gewijd (Exodus 34:22).

Met *sjavoet* werd die oogstperiode afgesloten.

Dan waren zeven weken van [dia24] zeven dagen voorbij (zeven is een heilig getal).

Daarom wordt bij het wekenfeest de Synagoge versierd met bloemen.

En het verhaal van Ruth gelezen – die niet-Jodin, die tot geloof komt in de God van Israël, en zegt: *uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.*

En is Pinksteren ook geen oogstfeest? [dia25]

Moet dan niet de oogst worden binnengehaald van de graankorrel die in de aarde is begraven, maar vervolgens duizendvoudig vrucht draagt?!

Moet dan niet geoogst worden wat Jezus met het geven van zijn lichaam in de dood en zijn opstanding daarna, heeft bereikt – de velden zijn toch wit om te oogsten?!

Kijk naar wat er op die Pinksterdag in Jeruzalem gebeurt: dat de Geest gaat werken, en dat er duizenden Joden tot geloof komen in Jezus als hun Messias.

De oogst wordt binnengehaald, en wat een geweldige opbrengst.

Wat een zegen – zeker ook na bijna tweeduizend jaar nog, als je ziet en hoort waar de blijde boodschap van redding door het geloof in Redder Jezus is geloofd en aanvaard.

Dat er wereldwijd nog nooit zoveel christenen zijn geweest als in deze tijd!

Machtig werk van Gods Geest.

Van de week stond nog een prachtig verhaal in de krant over vluchtelingen uit Afghanistan en Syrië, moslims van huis uit, die in Duitsland tot geloof in Jezus zijn gekomen en werden gedoopt.

Machtig werk van Gods Geest – in deze tijd! Het wonder gebeurt nog steeds!

De Pinksterdag [dia26] wordt *vervuld*.

Lucas gebruikt dat woord niet per ongeluk.

Tijdens *sjavoet* werd aan meer gedacht dan de oogst.

Op het wekenfeest werd nl ook stilgestaan bij het moment dat [dia27] JHWH zijn verbond sloot met zijn volk bij de berg Sinai.

Daarom wordt in de Synagoge ook Exodus 19 en 20 gelezen.

In de derde maand na de uittocht uit Egypte (dat is ook ongeveer na zeven weken van zeven dagen!), ontvangt het volk de Thora, Gods heilige wet, gegraveerd op twee stenen tabletten.

God heeft zijn volk in vrijheid gebracht, maar wil het nu ook richting geven, wil dat het volk vrij blijft – daarom die leefregels.

Bevrijding uit het diensthuis, de slavernij van de zonde, is geen doel op zich – de bedoeling is dat je daarna ook met God gaat leven.

Alleen door te luisteren naar de Thora kan de bevrijding van Pasen op een goede manier gestalte krijgen en op een goede manier worden beleefd.

Sjavoet, het wekenfeest, ons Pinksterfeest, laat je dus zien wat de zin van het leven is: [dia28] dat er een direct en nauw verband is tussen Pasen en Pinksteren: God brengt mensen bij hun bestemming.

Het gaat niet alleen om het *feit* van de bevrijding, maar ook om het je *toe-eigenen* ervan, dat je weet dat het ook voor jou is.

Zo is [dia29] de vijftigste dag de *vervulling* van Pesach.

Heel bijzonder en opvallend zijn dan ook de gebeurtenissen op die Pinksterdag in Jeruzalem: je ziet tekenen die direct herinneren aan het moment dat JHWH zijn verbond heeft opgericht: het geluid van de wind doet denken aan de storm die er was op de berg Sinai; en de vuurvlammen aan de bliksemstralen die het volk zag toen God ging spreken – zo verschijnt Godzelf op het Pinksterfeest en vormt Hij opnieuw een volk dat aan Hem gewijd is!

Tegelijk ontdek je zo ook het verschil.

Zoals de Hebreëen zegt: [dia30] *u hebt niet, zoals het volk destijds, voor een laaiend en alles verzengend vuur gestaan, of in een dreigende duisternis en woeste wind... (...) Nee, u staat voor de Sionsberg, voor de stad van de levende God... (12:18v)*

Er is [dia31] met Pasen, dankzij het offerlam van Christus, ook veel veranderd!

Ook in die zin is er *vervuld*.

De afstand is weg. [dia32] God is nabij gekomen – Immanuel, God met ons. Ja, door de Geest zelfs: God *in* ons!

Het huis waar de volgelingen van Jezus bijeen zijn wordt *vervuld* met wind.

Tongen van vuur zetten zich op ieder van hen.

Er is een nieuw begin, een nieuw verbond – nu voor alle volken, wereldwijd.

De Geest werkt met kracht: Hij zal de wet maar niet op stenen tafels graveren, maar in de harten van mensen schrijven!

Vervulling van de profetie van Jeremia (31:33,34) [dia33] (...) *Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven. Dan zal Ik hun God zijn en zij mijn volk. Men zal elkaar niet meer hoeven onderwijzen met de woorden: 'Leer de HERE kennen', want iedereen, van groot tot klein, kent Mij dan al – spreekt de HERE. Ik zal hun zonden vergeven en nooit meer denken aan wat ze hebben misdaan.*

Dat is de heerlijkheid van nu.

De heerlijkheid na het lijden, sterven en opstaan uit de dood van onze Heiland Jezus Christus: er is volkomen verzoening.

De heerlijkheid van de Geest die het geloof in ons legt en werkt, dat we beseffen tot in het diepst

van ons bestaan dat we deel hebben aan Christus, dat wij met Hem gestorven zijn en opstaan in een nieuw leven.

Laat dat voor ons de vervulling van de Pinksterdag zijn.

Amen

[dia34]